

Pastýř Manuel

„Árone! Árone! Kde jsi?“ Pes zvedl pomalu hlavu a zaštěkal. Pak se mezi stromy objevil muž. „Jmenuji se Manuel a hledám ztracenou ovci.“ představil se a pak chtěl vědět, kdo jsem a co tady dělám. Znělo mi to samotnému trochu divně, když jsem řekl: „Jsem Lukáš a plním důležitý úkol. Pátrám po okolnostech Ježíšova narození a tyto ovce mě doprovázejí.“ Manuel to snad ani neslyšel, protože místo na mě se podíval na ty ovce a oči se mu rozzářily. „Time! Tady jsi! Mio! To je úplný zázrak! Už jsem myslel, že vás nikdy neuvidím.“ Co jsem měl dělat? Pobídl jsem tedy Manuela, aby se posadil, a on začal vyprávět:

„Miu jsem asi před rokem s těžkým srdcem prodal jednomu bohatému kupci. Domníval se totiž, že je zvláštní a že má důležitý úkol. Mě ale připadalo, že je zvláštní spíš on! Nabízel mi za ni hodně peněz a – to víte – já se moc nebránil. Kupec si Miu odvedl a Tim to těžce nesl. Vyrůstali spolu a nehnuli se od sebe ani na krok. Tim Miu stále hledal. Začal mi utíkat a před dvěma dny se mu to povedlo. Ani Áron ho neuměl najít – a to je spolehlivý pastýřský pes. Ale já to nevzdal. Svěřil jsem své stádo jednomu příteli a vydal jsem se ho hledat sám.“

Manuel obě ovečky objal a Tim se na mě podíval, jako by mi chtěl poděkovat. Jak se ke mně dostala Mia? A jak je možné, že jsem tomuto beránkovi dal stejné jméno? Otázek však bylo ještě víc! „Nejmenoval se náhodou ten kupec, který Miu koupil, Teofil?“ zeptal jsem se nahlas. „Ano! Odkud to víš?“ trhl sebou Manuel překvapeně. Tak jsem mu také já vyprávěl svůj příběh.